

høre af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), at jeg endnu staar i en stats- anerkendt Sygekasse, maa jeg gøre op- mærksom paa, for det første, at Sygekasse- inspektøren i Aften har anmodet mig om at forsvinde hurtigst muligt fra denne Sygekasse, og jeg skal selvfølgelig imøde- komme hans Ønske, og for det andet, at jeg er et af den Slags Medlemmer, som jeg omtalte i Formiddags, der yde til Sygekassen, men derimod ikke nyde, fordi jeg er fast lønnet, og fordi jeg ikke i den Sygekasse, jeg staar i, kan baade have min faste Løn og nyde Penge af Sygekas- sen tillige. Naar jeg ikke har meldt mig ud tidligere, til Trods for at jeg økono- misk er bedre stillet end Arbejdere i Al- mindelighed — det indrømmer jeg —, er det simpelthen, fordi jeg mente at skyldte denne Sygekasse fra den Tid, jeg var For- mand for den, da den altid har behandlet mig pænt, at blive ved at yde mit Bidrag saa længe som muligt, fordi jeg er ganske overbevist om, at den Slags Sygekassemed- lemmer som mig kunde de ønske mange af, nemlig Medlemmer, som kun ydede deres store Kontingent, men ikke nød no- get af Sygekassen, i alt Fald ikke i Penge.

Til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) vil jeg gerne henvende et Par Ord angaaende hans Dispensationer fra Sygekasseloven i Aarhus og Aarhus Amt. Da han omtalte dem, sagde jeg, at denne Dispensation fra Loven jo ikke betød no- get som Hjælp, thi Lægerne strejke den Dag i Dag, og der er ingen Udsigt til at faa den Konflikt hævet. Det ærede Med- lem fra Assens sagde: Jo, det har hjulpet alligevel, for det var dog rarere, naar Læ- gerne kunde gaa hen i Sygekasserne og faa deres Honorar, fremfor at de skulle lægge det over paa Sygekassemedlem- merne og mange Gange ligge i Spek- takler med disse for at faa det. Ja, det indrømmer jeg er rigtigt, men Forholdet er det, at Lægerne ganske vist ikke kunne gaa hen i Sygekassen og hente deres Honorar, men Medlemmerne kunne gaa hen til Sygekassen og faa Lægehono- raret og derefter bringe det til Lægerne. Under disse Forhold ville ærede Medlem- mer forstaa, at det Skridt, som den da- værende Indenrigsminister foretog, ikke havde meget at betyde, thi man kan dog vist neppe tænke sig, at noget Sygekasse- medlem, der gaar hen og henter sit Syge- kassehonorar hos Sygekassen, lader være med at betale det til Lægen; thi saa me- get Forretningsfolk ere Lægerne, foruden at de ere videnskabeligt uddannede, at de

nok skulle sørge for, at vedkommende kommer til at betale sit Honorar, naar de vide, at han har faaet det i Sygekassen. Det vilde jo ogsaa være mindre fint, om et Sygekassemedlem vilde gøre Spektakler med Lægen for hans Honorar, naar han bevisligt kan hente det i Sygekassen, og saaledes er Forholdet i Aarhus og Aar- hus Amt.

Det ærede Medlem fra Assens (Bernt- sen) omtalte det frie Lægevalg og sagde, at det var en stor Liberalitet, Landsyge- kasserne viste deres Medlemmerne ved at give dem det: Men der svæver det ærede Medlem i en meget stor Vildfarelse, naar han tror, at det er Liberalitet af Kasserne. Nej! det er en Fordring, som Lægerne have gennemtvunget, det er noget, de have forlangt. De vilde lønnes paa den Maade pr. Besøg, og de have forlangt, at enhver Læge i det og det Distrikt skulde Syge- kassemedlemmerne have Lov til at hen- vende sig til. Hvis det havde staaet til Sygekasserne, er det ganske naturligt, at saa havde man bibeholdt den gamle Ak- kord med en enkelt eller nogle enkelte Læger hver i sin Kreds, saaledes som i København med en eller to Læger. Det er altsaa aldeles ikke af Liberalitet, man er gaaet ind paa den anden Ordning, og jeg mener ogsaa, det vilde være forfejlet Liberalitet, om man, hvis man kunde blive fri derfor, desuagtet indførte frit Læge- valg, thi det er blot at give flere Penge ud til Lægehonorar end ellers nødven- digt.

Overfor den ærede Ordfører for For- slagsstillerne (Hegelund-Lange), som ved- blivende holder saa stærkt paa, at der skulde en anden Fordelingsmaade til af Statstilskuddet, end den, vi have for Øje- blikket, og mener, at det er fuldt ud ret- færdigt, at man tager fra København for Eksempel eller Byerne i det hele taget og giver til Landkommunerne, vil jeg endnu en Gang gøre opmærksom paa det For- hold, der bestaar procentvis mellem Stats- tilskuddet til Landkasserne og til Bykas- serne. Det ærede Medlem synes fuldstæn- dig at have overhørt, hvad jeg sagde i Formiddags om dette Forhold, at allerede nu have Landkasserne en langt større Pro- centdel af Tilskuddet end Byernes Syge- kasser; og hans og Medforslagsstilleres For- slag vil yderligere forrykke dette Forhold, saaledes at København derefter kun faar 34 pCt. af Statstilskuddet af deres Syge- kontingent, medens derimod de jyske Land- kasser faa 74 pCt. Det er ganske rigtigt, at Fordelingen er saadan, at jo større Kon-